

ÎNCHEIERE

12 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul:

Iulia Sîrcu,

Judecătorii:

Vera Macinskaia, Ion Vîlcov,

judecând chestiunea admisibilității recursului declarat de către Storojuc Victor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Storojuc Victor împotriva lui Macovei Victor privind încasarea dublului arvunei și a sumei datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2012, prin care s-a respins apelul declarat de către Storojuc Victor,

c o n s t a t ă :

La 04 octombrie 2011, Storojuc Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Macovei Victor privind încasarea dublului arvunei în sumă de 7.500 euro, prejudiciului material în sumă de 45.921,12 lei și 500 euro, prejudiciului moral, cheltuielile de judecată legată de asistența juridică și cheltuielile de judecată legată de taxa de stat.

În motivarea acțiunii, Storojuc Victor a invocat că, fiind cunoscut cu Macovei Victor, care vindea apartamentul nr. 37 din str. Vasile Coroban, 2, din mun. Bălți, au ajuns la un numitor comun să procure apartamentul la prețul de 16.000 euro, fiind întocmită o recipisă prin care s-a determinat înțelegerea de arvună, prin intermediul tatălui – Storojuc Vasile și Bufteac Veaceslav, la 01 septembrie

2009. Conform înțelegerii de arvună din 01 septembrie 2009, a achitat lui Macovei Victor arvună în mărime de 3.750 euro. Macovei Victor i-a declarat că, el și ÎI „Macovei Victor K” este în litigiu cu ÎM OMF „Microinvest” SRL, iar apartamentul este lăsat în gaj.

Storojuc Victor a mai menționat că, la 10 septembrie 2009 a stins suma datoriei și a dobânzei față de ÎM OMF „Microinvest” SRL, însă după aceasta Macovei Victor nu i-a vândut apartamentul. Ulterior, a aflat că, Macovei Victor mai are față de ÎM OMF „Microinvest” SRL datorii și apartamentul nu poate fi vândut pînă nu vor fi stinse toate datoriile.

Indică Storojuc Victor că, acțiunea înaintată de ÎM OMF „Microinvest” SRL față de Macovei V. și ÎI „Macovei Victor K” cu privire la transmiterea bunului ipotecar, adică apartamentul nr. 37, de pe str. Vasile Coroban, 2 din mun. Bălți, a fost admisă și menținută prin decizia Curții de Apel Bălți. Astfel, Storojuc Victor a decis să stingă gajul, achitînd toată datoria, ca apoi să încheie contract de vânzare – cumpărare prin înțelegerea de arvună. Din aceste considerente a convenit cu Macovei V. să angajeze un avocat și să o conteste la Curtea Supremă de Justiție, suportînd toate cheltuielile respective. Prin decizia Curții Supreme de Justiție a fost respinsă acțiunea înaintată de către ÎM OMF „Microinvest” SRL către ÎI „Macovei Victor K” și Macovei Victor privind transmiterea silită a bunului gajat, pe motivul că la momentul examinării cauzei, toate creanțele garantate prin bunul gajat au fost stinse.

Storojuc Victor invocă că, după ce au fost stinse toate creanțele și cheltuielile legate de examinarea cauzei, Storojuc Victor a achitat suma de 3.750 euro – în calitate de arvună, a achitat ÎM OMF „Microinvest” SRL sumele de 30.000 lei în calitate de penalitate, 12.321,12 lei – dobînda la suma de bază, 1800 lei taxa de stat, taxa de stat pentru depunerea recursurilor de 2 ori a cîte 900 lei pentru înmormîntarea tatălui lui Macovei V, suma de 500 euro, serviciile avocatului – 16.000 lei pentru avocatul Popescu D., 3000 lei pentru avocatul Grejdieru D., 2000 lei executarea documentului executoriu nr. 2-3569 din 26 octombrie 2011 executorului judecătoresc Oleg Romah.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 05 iunie 2012, a fost admisă parțial acțiunea și s-a încasat de la Macovei Victor în beneficiul lui Storojuc Victor dublu arvunei în sumă de 7.500 euro, echivalentul valutei naționale conform cursului oficial al BNM la ziua executării hotărîrii, împrumutul în sumă de 500 euro echivalentul valutei naționale conform cursului oficial al BNM la ziua executării hotărîrii, datoria în sumă de 45.921,12 lei, cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în mărime de 5.250 lei. În rest cerințele lui Storojuc Victor s-au respins.

Curtea de Apel Bălți prin decizia din 13 decembrie 2012, a respins apelul declarat de către Storojuc Victor.

La 14 martie 2013, Storojuc Victor a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2012 și hotărîrea Judecătorei Bălți din 05

iunie 2012, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să se dispună suplimentar încasarea din contul lui Macovei Victor a cheltuielilor de judecată în sumă de 24.900 lei.

În motivarea cererii de recurs, Storojuc Victor a invocat că, concluzia instanței de apel este ilegală și pasibilă casării, deoarece nu corespunde tuturor normelor de drept și nu răspunde în mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate în procesul examinării cererii de apel.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia la 13 decembrie 2012 și a fost recepționată la 29 ianuarie 2013 (f.d. 134). Cererea de recurs a fost depusă la 14 martie 2013, motiv pentru care cererea de recurs se consideră a fi depusă în termen.

Verificând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Storojuc Victor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Analizând actele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, Storojuc Victor, nu a făcut referire la nici o normă de drept material sau procedural care ar fi fost încălcată sau aplicată eronat de către instanțele de judecată la examinarea cauzei, argumentele recurentului limitându-se la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei și a admisibilității probelor prezentate de părțile și participanții la proces.

Astfel, dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Iar, alin. (4) al aceluiași articol, stipulează că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC al RM și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că argumentele recursului înaintat de Storojuc Victor împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, sunt declarative și nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (2), art. 433 lit. b) CPC, art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Storojuc Victor, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Storojuc Victor împotriva lui Macovei Victor privind încasarea dublului arvueni și a sumei datoriei.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte

Iulia Sîrcu

Judecător

Vera Macinskaia

Judecător

Ion Vîlcov